

**LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER
ONDERWIJS**

ADVIES 2013-19

4 oktober 2013

Niet gebleken dat aangeklaagde onvoldoende duidelijk is geworden wat klagers in de klacht aan de orde wensten te stellen of dat aangeklaagde daardoor in haar verdediging is geschaad. De klachtprocedure biedt de mogelijkheid aan klagers om hun bezwaren voor te leggen aan de onafhankelijke klachtencommissie. Dat zij een en ander eerder hebben voorgelegd aan het bevoegd gezag van de school brengt daarin geen verandering. De commissie is van oordeel dat geen noodzaak aanwezig was zo snel te besluiten dat de leerling op een andere (SBO) school geplaatst moest worden.

Vraagtekens bij het IQ. Toen onvoorzien en plotseling het gedrag op school van de leerling in ongunstige zin veranderde, had de school moeten nagaan of een oorzaak vastgesteld kon worden en moeten nadenken over een mogelijke oplossing. Daarnaast is de school te nonchalant omgesprongen met de kwestie inzake het pesten. De school is te snel tot de conclusie gekomen dat de leerling niet meer op de school paste. De school heeft de leerling verwijderd op grond van dezelfde argumenten als bij de schorsing. De school heeft niets meer gedaan vanaf het moment dat er een andere school in beeld was.

**OORDEEL VAN DE LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE
VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER ONDERWIJS
INZAKE KLACHT 13-19**

De Landelijke Klachtencommissie voor het algemeen bijzonder onderwijs (verder: de commissie) heeft op 9 juni 2013 per e-mail een klacht ontvangen van de heer A. en mevrouw B. (hierna te noemen: klagers), ouders van C. (8 jaar), leerling van basisschool D. te

Voorschoten (hierna te noemen: de school). De klacht, geregistreerd onder nummer 13-19, is gericht tegen mevrouw E., voorzitter Stichting F., hierna te noemen: aangeklaagde.

Procedure

De commissie die de klacht heeft behandeld, bestond uit mr. C. Sjenitzer, voorzitter; mr. A.H. Westendorp, lid en E.I.H. Gordijn-Oud, lid.

De commissie heeft op 17 juni 2013 het door klagers ingevulde vragenformulier met bijlagen ontvangen.

Aangeklaagde is in de gelegenheid gesteld zich schriftelijk te verweren. Op 3 juli 2013 heeft de commissie een verweerschrift ontvangen.

Klagers en aangeklaagde zijn daarnaast in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten op een op 10 juli 2013 te Den Haag gehouden besloten hoorzitting.

Klager was daarbij aanwezig. De aangeklaagde was eveneens aanwezig, vergezeld van de heer G., lid dagelijks bestuur Stichting F.

Korte inhoud van de klacht

1. Er is sprake van stelselmatig negeren van wettelijke verplichtingen omtrent de verwijdering van de leerling;
2. Er is sprake van zeer ernstige procedure fouten rondom de schorsing en verwijdering van de leerling;
3. Gedrag van de conciërge.

Ad 1. Een protocol schorsen en verwijderen ontbreekt. Op de gang is door de Intern Begeleider medegedeeld dat de leerling zou worden verwijderd. De klagers zijn niet geïnformeerd over hun rechten.

De leerling is geschorst terwijl een onderzoek gaande was.

Ad 2. Dagjournaals zijn niet ondertekend door de klagers. De gewelddadige rol van de conciërge is niet in de dagjournaals genoemd. Het besluit om te verwijderen, is niet vooraf gegaan door een hoorzitting. Er is volledig voorbij gegaan aan de door klagers verstrekte gegevens (bijvoorbeeld de jonge leeftijd van de leerling) hetgeen in strijd is met de redelijkheid en billijkheid. De aangeklaagde is volledig voorbij gegaan aan de argumenten die in het kader van de bezwaarschriftenprocedure zijn aangedragen. De klagers hebben zelf een nieuwe school voor de leerling moeten zoeken.

Na de schorsing is de leerling niet meer op school geweest; op de schorsing kan dan ook niet een verwijdering volgen. De school had tijdig met de klagers in gesprek moeten gaan; een schorsing/verwijdering was dan niet nodig geweest.

Gedurende twee maanden heeft de leerling slechts twee uur onderwijs per week gehad. Bovendien is verzuimd toetsen en testen af te nemen.

Verweer

Primair stelt de aangeklaagde zich op het standpunt dat de klacht niet-ontvankelijk is omdat het klaagschrift geen omschreven klacht bevat. Welke wettelijke verplichtingen zijn genegeerd, wordt niet omschreven. Klagers zijn op het bezwaarschrift gehoord en het bestuur heeft een besluit genomen. Dat het bestuur volledig voorbij gegaan zou zijn aan de argumenten van de klagers kan dan ook niet als klacht worden aangemerkt.

Subsidiar dient de klacht ongegrond te worden verklaard. Alle benoemde argumenten zijn door het bestuur door middel van de bezwaarprocedure reeds behandeld. Te allen tijde is het hoor- en wederhoor principe gehanteerd. Het besluit tot schorsing is mondeling toegelicht door het bestuur. Eenzelfde poging dit ook te doen met het besluit tot verwijdering werd door de klagers niet aanvaard. Voordat de hoorzitting in het kader van het bezwaar heeft plaatsgevonden hebben het bestuur en de klagers getracht in overleg uit de impasse te komen; helaas zonder resultaat. Het bestuur ziet geen (nieuwe) argumenten het besluit tot verwijdering te heroverwegen. Verwezen wordt naar alle relevante bijgevoegde stukken.

Ontvankelijkheid

De school was ten tijde van de voorgevallen feiten en de indiening van de klacht aangesloten bij de commissie. De zoon van klagers was ten tijde van het indienen van de klacht niet meer op de school ingeschreven. De commissie is evenwel van oordeel dat aard en inhoud van de klacht met zich brengen dat in deze het belang van klagers op één lijn moet worden gesteld met dat van de ouders van een ingeschreven leerling. De commissie past artikel. 11, lid 2 van het Reglement van de Klachtencommissie toe.

Gelet op het laagdrempelig karakter van de klachtprocedure oordeelt de commissie dat de klagers hun klacht voldoende duidelijk hebben omschreven en aangegeven. Niet is gebleken dat aangeklaagde onvoldoende duidelijk is geworden wat klagers in de klacht aan de orde wensten te stellen of dat aangeklaagde daardoor in haar verdediging is geschaad.

De klachtprocedure biedt de mogelijkheid aan klagers om hun bezwaren voor te leggen aan de onafhankelijke klachtencommissie. Dat zij een en ander eerder hebben voorgelegd aan het bevoegd gezag van de school brengt daarin geen verandering.

De klacht is **ontvankelijk**.

Oordeel

Ad 1 en 2.

Niet is gebleken dat er ten aanzien van de schorsing formele regels zijn overtreden. Met betrekking tot het verwijderingsbesluit zijn de klagers ten onrechte niet gehoord voor het besluit werd genomen. Na het besluit is er contact van de klagers met de school geweest en naar aanleiding van het door de klagers ingediende bezwaarschrift is een hoorzitting gehouden. De klagers zijn derhalve niet in hun belangen geschaad.

In een klachtprocedure kan slechts aan de orde zijn de vraag, of en in hoeverre enig handelen of nalaten van de school (met name aan de zijde van aangeklaagde) moet worden gezien als onredelijk of anderszins onbehoorlijk. De commissie kan bij de beoordeling van besluiten tot

schorsing en verwijdering slechts terughoudend toetsen (marginale toetsing). Inzake deze besluiten heeft de school een eigen beslissingsbevoegdheid.

De leerling zit sedert augustus 2008 op de school en heeft zich op een normale manier ontwikkeld. De leerling was wel één van de jongsten van de klas. Van leer- of gedragsproblemen bij de leerling is geen melding gemaakt. Na de zomervakantie 2012 vertoont de leerling een ernstige gedragsverandering hetgeen zich onder meer uitte in het uitschelden van kinderen en leerkrachten, het niet luisteren naar leerkrachten en directie en daarbij vaak wegrennen, het schoppen van kinderen, het slaan van de gymleerkracht en het trachten een kast te vernielen. Bij de school oordeelt dat zij handelingsverlegen is. De leerling wordt vervolgens niet meer getolereerd op school mede in verband met de veiligheid van de andere leerlingen. De school ziet zich genoodzaakt de leerling te schorsen teneinde de veiligheid te herstellen. De school raadpleegt Weer Samen Naar School (WSNS). Ten behoeve van de Permanente Commissie Leerlingenzorg (PCL) worden onderzoeken gedaan. In november 2012 wordt een IQ van 70 vastgesteld. Later is echter gebleken dat een fout is gemaakt bij de interpretatie van de IQ-test. Het IQ van de leerling is 99. Vanwege het vermoeden van PDD-NOS bij de leerling doet de GGZ onderzoek. Van PDD-NOS blijkt in november 2012 echter geen sprake.

Een en ander heeft geleid tot de beschikking van de PCL tot plaatsing op een SBO school. Deze beschikking is in belangrijke mate gebaseerd op de later onjuist gebleken IQ-bepaling.

In onderling overleg met de klagers is gezocht naar een andere school voor de leerling. De SBO-school H. komt als mogelijkheid in beeld. Al snel na plaatsing op deze school wordt duidelijk dat de leerling op een SBO-school niet op zijn plaats is. Inmiddels is ook de onjuiste IQ-bepaling duidelijk geworden. Sedert augustus 2013 volgt de leerling weer onderwijs op een reguliere basisschool.

De commissie is van oordeel dat geen noodzaak aanwezig zo snel te besluiten dat de leerling op een andere school geplaatst moest worden.

Op de eerste plaats had de school vraagtekens moeten plaatsen bij het IQ van 70 en niet zonder meer mogen afgaan op de uitkomst van de onderzoeken. Het verschil tussen een leerling met een IQ van 70 en met een IQ van 99 is zodanig dat het de school opgevallen had moeten zijn en dat de school vraagtekens had moeten plaatsen bij de aanvankelijke IQ-bepaling.

De school had naar het oordeel van de commissie voorts onderzoek moeten doen naar wat er met de leerling aan de hand was en zich dienen af te vragen waardoor het gedrag veroorzaakt zou kunnen zijn. De leerling heeft van 2008 tot 2012 de school gevolgd zonder dat er sprake was van ernstige gedragsproblemen. Toen onvoorzien en plotseling het gedrag op school van de leerling in ongunstige zin veranderde, had de school moeten nagaan of een oorzaak vastgesteld kon worden en moeten nadenken over een mogelijke oplossing. Wellicht dat op school blijven of plaatsing op een andere school voor regulier onderwijs in beeld had kunnen komen.

Daarnaast is de school te nonchalant omgesprongen met de kwestie inzake het pesten. Er was ieder geval sprake van verschil in beleving. Ook hier had op zijn minst nader onderzoek moeten plaatsvinden.

De school is te snel tot de conclusie gekomen dat de leerling niet meer op de school paste. De school heeft de leerling verwijderd op grond van dezelfde argumenten als bij de schorsing. De school heeft niets meer gedaan vanaf het moment dat er een andere school in beeld was.

Tot slot zij opgemerkt dat de school, nadat men geconstateerd had dat de klagers heel veel moeite hadden met het verwijderingsbesluit (zie bezwaarschrift daartegen) en de leerling inmiddels op een andere school zat, heel goed het verwijderingsbesluit had kunnen intrekken.

Aangezien begin november 2012 een onveilige situatie was ontstaan, acht de commissie het begrijpelijk dat de school door middel van een schorsing als ordemaatregel de veiligheid op school heeft willen herstellen. Ten aanzien van de schorsing als ordemaatregel acht de commissie de klacht dan ook **ongegron**d.

Daarna had de school echter onderzoek moeten doen en in overleg met de ouders nagaan welke oplossing de beste was. In plaats daarvan heeft de school bij de PCL de crisis-procedure gestart. Ten aanzien van de verwijdering heeft de school te snel beslist en oordeelt de commissie de klacht **gegron**d.

Ad 3. Ten aanzien van het gedrag van de conciërge merkt de commissie op dat de klagers noch de aangeklaagde het gebeurde hebben bijgewoond. De klager heeft de informatie via zijn zoon. De aangeklaagde heeft van de conciërge een ander verhaal gehoord. De conciërge is in onderhavige procedure geen aangeklaagde en kan derhalve zijn standpunt niet kenbaar maken. De beschikbare verklaringen lopen uiteen. De commissie kan dan ook niet vaststellen hetgeen is gebeurd en heeft derhalve op dit punt **geen oordeel**.

Den Haag, 4 oktober 2013

C. Sjenitzer,

Voorzitter

D.H.C. Dane-Peeters

Ambtelijk secretaris